

DIPUTACIÓ PROVINCIAL DE BARCELONA

MEMORIA

DE CREACIÓ I CONSTITUCIÓ DE L'ESCOLA
DE FUNCIONARIS D'ADMINISTRACIÓ LOCAL

Febrer de 1914

MEMORIA

DIPUTACIÓ PROVINCIAL DE BARCELONA

MEMORIA

DE CREACIÓ I CONSTITUCIÓ DE L'ESCOLA
DE FUNCIONARIS D'ADMINISTRACIÓ LOCAL

Febrer de 1914

Í N D E X

Plana

I De la conveniència de l'institució

L'estat actual

- La tècnica professional. — L'especialització científica i falta higiene política. — L'administració com a camp d'experimentació 9

L'administració central i els grans Municipis

- Els funcionaris de carrera. — Els grans sous. — Els escalafons. — Les magistratures populars 10

Els petits municipis i la mixtificació de la vida local

- La roda única. — El Secretari i son estat actual. — La llibertat dels municipis i la confiança en el funcionari. — La limitació en la pròpia consciència. — Son complement en la culturització tècnica. — La mesquinesa dels sous. — Conseqüències de la mixtificació. — Sa importància. 10

Utilitat de l'Escola

- La memòria presidencial de la Diputació barcelonina en 1910. — Orientacions que's donen. 12

II De sa organització

- L'iniciació de l'idea i sa realització. — Camí seguit. — La tecnificació dels estudis i l'especialització directiva. — L'ajuda dels tècnics. 15

El Patronat. — Sa composició. — Les bases de l'Escola. — El fi pròxim: l'Escola de Secretaris d'Ajuntament; i el fi remot: l'Escola d'Administració. — El plànol d'estudis. — Curs preparatori. — Curs fonamental.	14
Els professors i la Direcció	18

III De sa actuació

a) *Com a centre d'investigació científica*

La ciència política i el dret administratiu. — Lo que cal fer. — Com pot conseguir-se	20
---	----

b) *Com a formació de funcionaris*

Els nous funcionaris	22
Els professors i el mètode pedagògic	25
Els funcionaris ja existents. — Son millorament	25
1 ^{er} Cursets d'istiu per a empleats	25
2 ^{on} Cursets d'extensió universitària.	25
3 ^{er} Concursos. — Rapports. — Treballs estadístics i d'informació.	26
4 ^t Ensenyança lliure.	26

c) *Institucions complementaries*

1 ^{er} Museu Municipal.	27
2 ^{on} Biblioteca Municipalista	27
3 ^{er} Publicació d'un orgue de l'Escola	28
4 ^t Borsa de funcionaris	28
5 ^t Tutela de nois forasters	28

d) *Inauguració del curs*

Ingrés.	29
Matrícules	29
Horari.	30

IV Concepte de les assignatures

Qüestionaris del primer curs	51
1 ^{er} Nocions generals del Dret	51
2 ^{on} Dret administratiu espanyol (amb exclusió de la legislació financiera)	56
3 ^{er} Dret Orgànic Municipal	48
4 ^è Aritmètica, Comptabilitat i nocions d'Estadística .	66
5 ^è Teoria de l'Hisenda Pública	71

I De la conveniència de l'institució

Si fretura se fa sentir de ferm avui, és la de la formació de funcionaris.

Tots els rams de l'activitat humana, per modestos que sien, tenen la seva preparació tècnica, tenen els seus centres educatius. L'única excepció és aquesta: el funcionari públic.

No ja la ciència del govern, en general, tan necessària per sí, sinó fins la tècnica professional, no s'ensenya enlloc. La professió més estesa i desitjada a Espanya —el clàssic *empleu*— no té un centre d'estudi. Ni la política —com a conjunt de disciplines científiques— és conreuada, ni per ningú es para cura de formar tècnicament la màquina de l'Administració, essent aixís que'l fer-ho, además de servir una necessitat indubtable, fóra una mida d'alta higiene política, car el tecnificar els càrrecs, és el millor remei contra la xorca empleomania. No servint tothom per a empleat, s'alleugeriria en gran part a la política pràctica de sa pitxor càrrega: la clientela amb vistes al presupost.

Aquest estat de coses no té explicació racional possible.

El gran nombre de funcionaris fa reproductiva la culturització tècnica especial, tant, per lo menys, com en els altres rams. No és, doncs, el factor econòmic el qui ho priva.

No és pas, tampoc, que no sia convenient i fins indispensable, puix deixar-ho tot com fins ara, sens altre preparació comú que l'exercici del càrrec, fent

aprenentatge de l'actuació, és convertir en camp d'esperiment la vida administrativa. I els perills i els inconvenients d'això no cal encarir-los; l'administració és per administrar i no per que s'hi aprengui, i cal que'n cap moment s'hi vagi a les palpentes.

Aquesta situació esdevé força més greu en lo que fa a la vida municipal, sobre tot en els municipis petits, i la raó és fàcil de comprendre.

L'administració general compta, per l'acció del temps, amb un basament de funcionaris de carrera, fets a la professió, i especialitzats en lo necessari per obra de l'amor a la propia tasca. Els escalafons en ses oficines, fan, en certa manera, el servei d'escoles.

Els grans municipis se troven de la mateixa manera, i l'estímul de sos alts càrrecs pot suplir, també de certa manera, la manca d'ajuda per a la especialització en la tècnica municipal. I també, de més a més, l'ambient de les grans ciutats és propici a que les magistratures populars puguin caure en mans ja preparades. En elles, doncs, el problema és gaire bé teòric.

En canvi el petit municipi no té res. Per a la totalitat de sa vida administrativa no té més que un tècnic, doncs, en general, i en molts casos no cal comptar amb la preparació dels magistrats populars; al revés: i ha que fer-se'l càrrec de que no tenen ni poden tenir la més petita idea de lo que és l'Administració, i que, per tant, la màquina haurà de marxar per l'impuls d'una roda única: el Secretari. I aqueixa roda, encar que sembli inconcebible, no's forma, no's prepara enlloc.

Això no és pas tot culpa de la llei, car no és pas amb lleis que s'arreglen les coses. L'idea de la llei vigent és en aquest punt el respecte a la llibertat dels municipis: no imposa condicions pel nomenament de

secretaris: n'hi ha prou amb que sàpiguen de llegir i escriure. Es càrrec de confiança, i aquesta no deu estar en els títols, sinó en les persones.

Però si la llei diu això és que veu la limitació en la propia consciència, que deuria privar el fer-se càrrec de responsabilitats per demunt de les propies forces.

El mal no ve pas, doncs, d'aquesta mena d'auto-nomia que la llei vigent dona als municipis pel nomenament de Secretaris, sinó de que aquesta no tinga el seu complement: la difusió i oferiment continuat de la cultura tècnica.

Quedarà l'iniciativa individual; però la mesquinesa dels sous, que ja és de creure que allunya les altes capacitats, mal pot ésser un estímul per a l'auto-tecnificació.

Amb aquests antecedents no és pecar de pesimisme el dir que'l resultat no pot ésser altre, salvant honrosíssimes escepcions, que'l desgavell de la petita vida municipal espanyola, l'aplicació nominal de la llei, la mixtificació del règim pel *fer veure que's fa*; sa depauperació fisiològica: la mort en definitiva.

Així, amb aqueixa mixtificació immensa, no pot haver-hi més que una aparença de vida municipal que no més podrà marxar a sotracs, per les vergaçades de l'administració central.

I això no és pas insignificant, com podria fer creure el terme, «ajuntaments petits». Són 8,000 municipis; és gaire bé la totalitat de la vida local espanyola lo que està amenaçat de morir d'eclamsia locomotiva.

Ço quant s'ha dit, tot i ésser molt, encare no és tot. Avui per avui, les Diputacions provincials han de viure dels pobles, i, per tant, deixar corsecar més als petits municipis és voler que aquest falsejament

íntim de la vida municipal, que la malaltia consuntiva, que la tisis intel·lectual que'ls mata, acabi també amb l'únic orgue que, dins de l'organització actual, tenim per a atendre als problemes de conjunt del regíme local. I ara que ja's va a les Mancomunitats és encare més perillós deixar morir les veritables arrels de tot. I estàn com està, fora de discussió que sense ferma vida local, l'Estat no pot ésser rès, doncs l'arbre sols serà fort si les arrels són bones, ja's veu la terrible repercussió que té una causa en aparença tan minça.

Aqueixa punyent fretura, cultural i pràctica, no va amagar-se al que fa alguns anys és president de la Diputació barcelonina, i aixís va ésser que al exposar, en sa memòria presidencial de 1910, el plan cultural que creia necessari seguir per a la renaixensa i vigorització integral de la terra, marcava seriosament la feina a fer en aquesta matèria: dotar als petits municipis dels orgues intel·lectius necessaris per a que no se segueixi fent veure que's fa, per a que no sia l'agència i l'imprès l'únic orgue de la vida municipal; per a que l'aplicació i desenrotll de la llei no sia un pur convencionalisme; per a que aqueixa mixtificació immensa no acabi per secar les fonts de la vida local, no acabi per anular la vida dels municipis.

II De sa organització

Unida, sortosament, l'intel·ligència a la voluntat, aquelles iniciatives varen anar desenrotllant-se, van anar apareixent les institucions i per fi tocà la tanda a l'Escola de Funcionaris.

La Diputació amb ella no ha fet més que seguir les ratlles generals, les fites clavades a l'anar organitzant les demés escoles.

I el camí seguit no pot ésser més lògic. Tronar contra la manca de tecnificació; anar a cercar-la, sia com sia i per tots els medis, no s'avindria gens ni mica amb el volguer organitzar i dirigir per ella mateixa, amb l'omnisciència del qui paga, totes les escoles especials per complexes i per diferents entre elles que fossin. I en aquesta etapa cultural no s'ha caigut mai en aquest contrassentit. Des de'l primer dia, al volguer tecnificar, s'ha demanat l'ajuda dels tècnics; i al tractar d'organitzar una escola especial s'ha limitat a fixar clarament sa idea, a exposar amb justesa son objectiu i ha encarregat la organització a un patronat tècnic, en el que fins l'element natural d'intervenció (els Diputats vocals), resultés també revestit del meteix caràcter científic i pràctic.

I aixís s'ha fet amb l'Escola de Funcionaris. La Diputació va fixar un plan general encarregant sa aplicació i direcció a un Patronat presidit pel seu mateix President, i format per tres Diputats provincials, dos funcionaris o ex-funcionaris d'administració municipal,

dos de provincial i dos arquitectes o enginyers co-neixedors de l'Administració local i sos serveis, quin Patronat és avui com segueix:

EXCM. SR. D. ENRIC PRAT DE LA RIBA, President.

SR. D. FRANCESC D'A. BARTRINA, Vocal Diputat.

SR. D. LLUÍS DURÀN I VENTOSA, Vocal Diputat.

SR. D. SANTIAGO VALENTÍ I CAMP, Vocal Diputat.

ALTRE. SR. D. J. GÓMEZ DEL CASTILLO, Vocal tècnic d'Administració municipal.

SR. D. PERE COROMINAS, Vocal tècnic d'Administració municipal.

SR. D. JOAN HOMS I HOMS, Vocal tècnic d'Administració provincial.

SR. D. IGNASI TORRUELLA I MASALLES, Vocal tècnic d'Administració provincial.

SR. D. J. PUIG I CADAFALC, Vocal Arquitecte tècnic.

SR. D. JULI BATLLEVELL, Vocal Arquitecte tècnic.

Les bases de creació a que'l Patronat ha d'ajustar-se, són les següents:

Primera. — La Diputació provincial de Barcelona acorda l'establiment d'una Escola destinada a la preparació dels funcionaris que hagin de desempenyar els serveis d'Administració local.

Segona. — L'objecte d'aquesta Escola serà el preparar degudament als futurs empleats dels Ajuntaments i de les Diputacions i, en son dia, de la Mancomunitat. De moment, emperò, dita preparació serà referida principalment als de l'Administració municipal, sens perjudici de l'ampliació als demés, quan les circumstàncies ho permetin.

Objecte de l'Escola serà, també, completar els coneixements dels funcionaris que actualment ocupin llocs en els organismes administratius abans esmentats, que vulguin perfeccionar i especialitzar els seus coneixements.

Tercera. — L'Escola de funcionaris s'organitzarà baix les bases que la Diputació provincial estableix. Son govern i administració quedarà a càrrec d'un Patronat que'n el compliment de les seves funcions no podrà mai apartar-se d'aquestes bases.

Quarta. — Aquest Patronat estarà compost pel President de la Diputació, que serà el President nato; tres Diputats provincials; dos funcionaris o ex-funcionaris de l'Administració municipal; dos Arquitectes o Enginyers, coneixedors dels problemes de l'Administració local, i dos funcionaris o ex-funcionaris de l'Administració provincial.

Els nomenaments seràn fets per la Diputació, i duran els càrrecs, respecte als Diputats, pel temps que siguin aitals Diputats, i pels demés Vocals, quatre anys, renovant-se per meitat, cada dos anys. La primera renovació serà el primer de juliol de mil noucents catorze, i es determinarà per sorteig els que hauràn d'acabar en l'esmentada data.

Quinta. — L'ensenyança de les assignatures compreses en el plan d'estudis se donaràn en dos cursos de treball continuat; un d'ells amb caràcter preparatori, d'onze setmanes de duració, que abarcarà els mesos d'octubre, novembre i desembre, i altre de divuit setmanes de durada, comprenent janer, febrer, març, abril i maig. Abdós cursos seràn separats per vacances d'un mes.

Sexta. — Les ensenyances que s'hi donaràn, seràn les següents:

Nocions generals del Dret. — Dos hores d'explicació teòrica setmanals.

Dret Administratiu espanyol. — (Amb exclusió de la legislació financiera), tres hores setmanals.

Dret orgànic municipal. — Tres hores setmanals.

Aritmètica, Comptabilitat i Nocions d'estadística. — 22 hores en tot el curs, dos per setmana.

Teoria de l'Hisenda pública. — Dos hores setmanals.

Aquestes assignatures seràn explicades en el primer curs.

El segon, compendrà:

Hisendes locals (teoria i legislació espanyola). — 54 hores en tot el curs, o sia tres hores setmanals.

Funcions especials del Secretari derivades d'altres lleis que l'orgànica municipal, i pràctiques de Secretaria. — 54 hores en tot el curs, o sia tres setmanals.

Llei de Justícia municipal. — Una hora setmanal.

Llegislació financiera espanyola. — Dos hores setmanals.

Procediments administratius. — 36 hores en tot el curs, o sia dos hores per setmana.

Coneixement dels serveis municipals de caràcter tècnic. — (Obres públiques, higiene, etc.), dos hores setmanals.

Idea dels regimes d'Administració local a l'estranger. — Dos hores setmanals.

Sèptima. — El Patronat organitzarà, además, cursos especials de perfeccionament per als funcionaris en exercici que no puguin deixar els seus càrrecs més

que'n curtes temporades de llicència, que donaràn, ja els mateixos Professors de l'Escola, ja personalitats significades per la seva competència en determinades disciplines.

Així mateix si'l desenrotllo i prosperitat de l'Escola ho permeten, podrà ampliar les ensenyances instituint-ne d'especials per a donar aptitud per a altres funcions administratives.

Octava. — L'ensenyança se donarà en llengua catalana; però els cursets especials i les conferències, podràn donar-se en altre idioma.

Novena. — Abans de començar aquests cursos, serà sotmès l'alumne a un examen d'ingrés per acreditar els coneixements de cultura elemental necessaris per a poguer avançar en l'estudi de les matèries contingudes en el Plan d'ensenyances.

Dècima. — Els Professors seràn proposats pel Patronat a que s'ha fet referència en les bases tercera i quarta. Dites propostes se sotmetràn després a l'aprovació del Cos provincial. La duració dels mateixos, serà de tres anys, passats els quals, se procedirà de nou a la seva provisió. Aquesta podrà recaure en els mateixos Professors que les hagin vingut desempeñant, o en altres persones. Solament en aquest darrer cas, la provisió s'haurà de fer en conformitat a lo previngut en la base següent.

Undècima. — Els Professors seràn nomenats en mèrits d'uns exercicis que faràn els aspirants davant del Patronat, els que consistirà, al menys, en la presentació d'un programa raonat de l'assignatura i l'explicació d'una lliçó del mateix, treta a la sòrt.

Dotzava. — La remuneració dels Professors serà a raó de 25 pessetes per hora.

N'obstant, el Patronat podrà estipular majors remuneracions per als Professors encarregats de cursos especials i conferències.

Tretzava. — Un mateix Professor podrà desempeñar fins a tres assignatures, si la seva competència, a judici del Patronat, i les hores de les classes, ho permeten. El Patronat de l'Escola tindrà facultats per a les substitucions d'uns Professors per altres en cas d'ausència, malaltia o qualsevol causa que'ls impedeixi explicar la seva assignatura.

Catorzava. — L'Escola de Funcionaris tindrà el seu local en l'Universitat literaria d'aquesta ciutat, si la direcció de la mateixa ho permet. En cas de que no fos possible o no convingués per qualsevol raó, s'establirà en el Palau de la Diputació provincial o en algun dels edificis de les institucions que depenen d'ella.

Quinzava. — Se fixarà en cinc pessetes el cost de la matrícula per cada ensenyança d'una hora setmanal; en deu per la de dos hores; i en quinze per la que excedeixi d'aquest temps. Ademés pagaràn uns drets de cinquanta pessetes per a l'ingrés en l'Escola.

Setzava. — L'aprovació d'estudis constarà per medi del certificat d'aptitud o títol per a poder desempeñar càrrecs en les Corporacions administratives, que's donarà al fi de les ensenyances. Per a l'expedició d'aquest títol, se pagaràn 150 pessetes.

Base transitòria. — Per al primer any d'implantació d'aquestes ensenyances, el Patronat queda autoritzat per a fixar son començament i alterar el temps en que'ls cursos se donaràn, segons ho permeti la data de la definitiva organització.

Per a les càtedres del primer curs han sigut nomenats respectivament, mitjansant les oposicions regla-

mentaries, D. Manel Raventós, D. Josep Claveria, D. Isidre Lloret, D. Josep M.ª Tallada i D. Miquel Vidal Guardiola.

El Patronat ha delegat al Professor de Dret Orgànic Municipal D. Isidre Lloret per a l'organització i règim interior de l'Escola.

III De sa actuació

Encara que la limitació econòmica posi una ferma tanca a ses iniciatives, i encara que al començar tasca tan complexa, no sia possible marcar fruits ni dates, el Patronat creu (i an això dirigirà tots sos esforços) que l'actuació de l'escola pot i deù atànyer els següents objectius.

a) *Com a centre d'investigació científica.*

Per lo que s'ha dit se veu que si necessaria és una Escola de Funcionaris, tant o més ho és una Escola d'Administració.

A Espanya pot dir-se que la ciencia del govern, en tota la complexitat de llur significació científica i pràctica, ha degut quedar, per raó dels actuals plans d'ensenyança, defora de les nostres Universitats.

No sols no hi ha, com a altres terres, una carrera de dret públic, sinó que la especial organització de la carrera de dret ve a ésser oposada a la presentació dels seus problemes baix sa especial i complexa fesomia. El *fet* en ella molts cops s'ha d'estudiar com a *dret*, i el dret, a voltes, no pot ésser més que l'expressió d'una conveniència. I aixís, per bona voluntat que vulguin posar-hi els catedràtics, dintre'ls dos conceptes clàssics de Dret polític i Dret administratiu hi ha quedat ofegat un veritable món real i científic.

L'estudi global de la serie d'idees que formen la base de la ciencia política ha degut produir un verita-

ble desplaçament de valors per omissió. I aqueix desplaçament, per la força incontrastable de les coses, ha fet que'l regisme local ja no's pogués veure més que com a conveniència administrativa, tancant els ulls a la realitat.

En aqueix respecte hi ha, doncs, una seriosa feina a fer. Hi ha que sumar-se al moïment científic mundial i anar a desgloçar aquells conceptes bàsics. Veient no més en la ciència política la ciència del cos col·lectiu, cal analitzar els seus elements substantius; no sols deù veure's *l'idea-mare*, sinó que s'ha d'estudiar el cos i l'ànima, les gradacions de conceptes i les individualitzacions de que's compona. Cal, doncs, anar a l'estudi *anatòmic* d'aquelles *unitats* i seguir son procés evolutiu; *dissecar* sos elements per l'estudi de la realitat viva. I aquest estudi deù ésser tant demunt del cos social, analitzant sos elements ètnics i col·lectius, com demunt de la vida col·lectiva, definint clarament les personalitats colectives i marcant l'ordre de relacions que determinin son caràcter o existencia. No més aixís pot haver-hi vera ciència política.

En lo que fa al concepte de l'Administració, cal també anar treient sos problemes al terror en que's deuria posâ-ls. Més que un seguit de lleis hi ha que veure-hi un seguit de fenòmens socials que's deuen plantejar, encaçar i resoldre segons l'estat de les respectives disciplines científiques en tota la seva complexitat de factors i relacions.

Aqueixa obra magna, per sa mateixa complexitat escapa a l'acció individual. No més un conjunt d'investigadors, posats fonament en cada un dels rams de l'Administració, en cada una de les diverses disciplines científiques, pot dur-la a bé. Aquesta serà una de les tasques dels professors de l'Escola.

La modestia i limitació amb que s'ha degut plantejar l'Escola, sens dubte priva sia ella la qui ho dugui a terme; però tampoc n'hi ha en que pot fer molt.

Essent son claustre de professors un grapat de joves, en quina elecció s'ha posat gran cura, actuant cada un d'ells en un ram definit i propi, l'especialització i l'anàlisi ja existirà; el Patronat ja cuidarà de que la coordinació vingui.

La puntualització de matèries, punts de vista i relacions que les necessitats d'una ensenyança científica els hi posarà davant dels ulls: els treballs estadístics per a les necessitats docents, els *rappports* i estudis que deguin fer o que se'ls hi encarregui, tot serà recullir elements per aquesta gran obra, que tots hem de desitjar dur a terme: el recte coneixement de la vida local.

Y si rès més no, la necessitat de textos, obligant a traduir les obres capdals de la Ciència del regim local, o ajudant a vèncer la poca afició a fer llibres dels nostres homes de ciència, sempre enriquirà la literatura nacional i aixecarà el nom de la nostra terra.

b) *Com a formació de funcionaris.*

Aqueix problema té dues parts perfectament definides. Per una banda el fer nous funcionaris: per l'altra anar aixecant de nivell, tecnificar, dar major cultura científica als ja existents. I això no sols per als secretaris de les petites corporacions municipals, sinó, en general, amb tots els funcionaris de les corporacions locals. Altrement seria volguer que no's pogués gaudir dels fruits de l'escola fins que aquesta hagués produït un nombre d'alumnes prou per a la renovació total, i això està massa lluny per a l'urgència del mal.

En lo que toca als primers, el problema és clar. La dificultat i la feina no està més que en la valúa científica del professorat i en el mètode pedagògic que's segueixi.

Respecte a la valúa dels professors, ara per ara, el Patronat no pot fer més que encarir la cura amb que'ls ha elegit, puix tractant-se de gent nova, cal esperar son treball per a dir l'última paraula.

L'elecció, tal com marquen les bases, s'ha fet per rigorosa oposició, però fugint del verbalisme i del memorisme, tècnica enganyadora de l'opositor professional.

Per a fer-se ple càrrec de sa valúa i bagatge científic i aqulatar ses condicions pedagògiques, se'ls ha fet presentar un complet qüestionari raonat i explicar-ne una lliçó a la sort.

El resultat ha sigut falaguer, presentant-se treballs força notables, i encara el Patronat va poguer mostrar-se exigent i rebutjar treballs molt d'apreciar.

De més a més, els nomenaments sols s'han fet per tres anys per a que's puguin fer les renovacions que la realitat aconselli.

En quant al mètode pedagògic, el Patronat se proposa que sia també força racional, encausant-lo envers les modernes doctrines, dintre la natural llibertat científica del claustre.

Si bé la base ha d'ésser l'explicació oral, es fugirà del xorc verbalisme. Les assignatures, presentades en qüestionaris completament desenrotllats, deuràn ésser contestades per escrit pels mateixos alumnes, lo que serà la millor base pels exàmens, i garantia d'estudi i profit. En lo possible s'anirà al treball de seminari: l'investigació directa sobre'ls textos, l'estudi pràctic de

la vida municipal, la formació de tots els treballs i documents de l'exercici de la professió, han d'ésser la base de tot, car si'l fi de l'educació no és més que la lliberació intel·lectual, convertint lo que era mecanisme orgànic (subjecte en absolut a la costum i al determinisme material) en un dinamisme intel·ligent, l'arma millor és la costum conscienta, l'hàbit de fer bé les coses des de'l primer dia. Sens dubte que'l coneixement és una activitat de síntesi; però aquesta facultat sintètica ha de crear-se, ha d'enfortir-se, ha de fer-se gaire bé orgànica, mitjançant l'hàbit de treballar sempre a base dels principis científics que s'apliquin, que's *sintetitzin* en tots els seus treballs des de'l primer dia.

El funcionari creat aixís no serà mai un rutinari ni un bellugadiç pertorbador, sinó que serà un inquiet enamorat de l'ideal que, fins fisiològicament, necessitarà seguir el moment científic, de manera ferma, doncs els seus hàbits sintètics no li permetran fer les coses de manera incompleta.

I en tot es mirarà, a més del que's faci, el com se farà, a fi de que agafin soltura de ploma, que tinguin la costum i la facilitat d'escriure.

El material d'ensenyança, els elements estadístics i d'estudi que aquest mètode farà reunir, no cal dir si seràn nombrosos ni l'importància que poden arribar a tindre.

Els exàmens i revàlides, necessaris, donada la nostra manera actual de ser, no seràn pas un torneig de memòria, sinó la contrastació pràctica a base d'un treball propi i sa discussió i defensa.

Per a assegurar que'ls alumnes tinguin la cultura necessària per aprofitar-se de les ensenyances de l'Escola, i no perdre temps en preparacions, sofriràn un

examen d'ingrés sobre les quatre regles, quebrats, regla de tres, escritura al dictat i composició i geografia i història.

S'en exceptuarà als que tinguin títols professionals o acadèmics i als actuals funcionaris.

En lo que's refereix a la segona part, el perfeccionament dels funcionaris actuals, prou que's veu que sols és tal problema en lo que toca als qui viuen fora de Barcelona, car per mica que l'Ajuntament i la Diputació estimulin als seus empleats, aquests acudiràn a l'Escola a cercar els coneixements que han d'afavorir-los en la seva carrera.

La dificultat estriba, doncs, en els Secretaris de fóra, i el Patronat es proposa vèncer-la mitjançant diversos medis.

1er *Cursets d'istiu per a empleats*

L'idea que amb ells se persegueix és el millorament científic, i sa utilitat estarà en raó directa de la cultura que tinguin els quins hi assisteixin.

Per fer més intensa i especialitzar més les ensenyances, fins se cridaràn a elles a professors estranys a l'Escola.

2^a *Cursets d'extensió universitària als caps de partit*

Ademés de llur acció docent, podran ésser assemblees de propaganda de les tasques municipalistes, ajuda científica ocasional encaminada a buscar solució an algún problema

que de moment es presenti a la vida municipal, i sembla d'orientacions pràctiques que convingui vagin arrelant arreu o que sien perfeccionades mitjançant la vulgarització de sos principis.

Aquests curssets seràn tant pels Secretaris de fòra, com pels Regidors i Arcaldes, com veïns en general, car lo que més convé és fer atmòsfera municipalista.

3er *Concursos. Rapports i treballs estadístics i d'informació en comú.*

Per al millorament s'ha de comptar molt amb la propia iniciativa i l'entusiasme per a la propia obra.

Sens dubte, doncs, que molt pot aconseguir-se donant-els-hi ocasió de posar de relleu els seus coneixements i fent arribar a tots ells, en forma de qüestionaris, estats i instruccions anexas, les modernes doctrines municipalistes, enfortida aquesta influencia per l'estudi posterior del resultat, fet més interessant per la part personal que s'hi hagi prè.

Ademés, aquests treballs tenen la ventatja de donà'ls-hi interessantíssims instruments d'estudi amb les publicacions que's facin.

4ta *Ensenyança lliure.*

Aquesta, encaminada a que puguin sotmetre's a les pràctiques científiques de l'Escola el major nombre possible de funcionaris i que pu-

guin adquirir el oportú títol els secretaris que ho desitgin, serà a base dels qüestionaris raonats que deuràn desenrotllar per escrit els alumnes, enfortit en quant a ells per la necessitat de presentar un treball propi referent a l'assignatura que vulguin aprobar i a l'execució a l'Escola, el dia de l'examen, d'un treball pràctic referent a la mateixa, segons els casos.

c) *Institucions complementaries.*

1er *Museu municipal.*

Apart de l'ajuda que's consegueixi obtenir de les Corporacions oficials, el Museu anirà formant-se com a resultat dels treballs de seminari; mitjançant la reunió del material d'estudi i dels dades i documents que vagi reunint l'Escola amb ses relacions científiques amb els centres i Corporacions científiques i oficials d'Espanya i de l'estranger.

No és somniar el dir que en no llunyana data pot arribar a ésser interessantíssim. Això apart de que serà satisfer una necessitat cultural indispensable, poguent arribar a ser un centre d'informació per a la vida municipal de la terra.

2da *Biblioteca municipalista.*

Institució anexas al Museu i obtinguda amb gran part de la mateixa manera. Amb l'ajuda que és d'esperar per part de tothom,

serà des de'l primer moment un dels majors elements de l'Escola.

Tal com és costum mundial, serà circulant.

3er *Publicació d'un orgue de l'Escola.*

Serà l'orgue d'expressió dels treballs científics dels Professors, la manera de fer conèixer l'Escola i el medi de publicació de quants treballs, concursos, etc., se celebressin.

En ella trobarien son camp apropiat quants desitxessin treballar en aquestes materies.

4^{rt} *Borsa de funcionaris.*

Fins sense organització expressa, és de creure que naixerà per la sola força de les coses, estant la seva importancia en proporció amb els fruits científics que l'Escola dongui.

El prestigi científic i pràctic de la mateixa serà el que determinarà la força d'aquesta possible institució.

Això apart de lo que més endavant acordin la Diputació i altres Corporacions conforme ja s'inicia, lo que donarà utilitat pràctica i immediata als títols de l'Escola.

5^a *Tutela dels nois forasters.*

Es aquesta una idea a resoldre d'acord amb el reste d'Escoles professionals de Barcelona.

Interí no sia possible anar a la formació d'una Casa d'estudiants, podria establir-se un seguit de relacions, a base de lo començat per l'Escola d'Agricultura, que permetés que'ls pares poguessin deixar els seus fills a Barcelona en condicions d'economia i seguretat perfectes.

Com que gran part dels alumnes seràn els futurs Secretaris dels pobles rurals, gaire bé que'n sa major part seràn fills de famílies de fòra, lo que fa que degui prestar-se importància capdal an aquest problema.

d) *Inauguració del curs.*

Això és, a grans ratlles, lo que's vol que sia, lo que s'espera arribarà a ésser l'Escola. La mateixa amplitud de l'idea, sense cap mena de dubte, entrebanca de moment la seva plena realització i fa que degui mirar-se aquesta com a fruit a venir del mateix funcionament de l'institució, del mateix treball dels Professors.

I encare això sols pot esperar-se mitjançant l'ajuda de tots. Fins pot dir-se que serà lo que permeti la simpatia amb que's mirin els seus inicis, i l'escalf que ses primeres actuacions trobin.

En la confiança de que això no ha de faltar, s'anuncia avui la matrícula del primer curs, que durarà onze setmanes, tal com diuen les bases. Però, com escepció, començarà el dia 2 de març pròxim.

Els vinents cursos ja començaràn en les dates reglamentaries.

La matrícula queda oberta fins el dia 28 del corrent mes en la Secció d'Instrucció de l'Excma. Diputació

provincial de Barcelona en els dies i hores d'oficina, on deurà sol·licitar-se en instància dirigida al President del Patronat.

Els drets seràn els que diuen les bases: cinc pessetes per a les classes d'una hora, deu per a les de dos i quinze per a les de tres, abonant-se cinquanta pessetes en concepte d'ingrés.

Els qui deguin sofrir examen d'ingrés deuràn sol·licitar-ho abans del dia 20 del mes que som.

Les classes se donaràn en el local de l'Escola (carrer del Bisbe, Palau de la Diputació), en els dies i hores següents:

Nocions generals del Dret D. Manel Raventós.

Dimecres i divendres, de 7 a 8 de la tarda.

Dret Administratiu Espanyol . . . . . D. Josep Claveria.

Dimars, dijous i dissabtes, de 7 a 8 de la tarda.

Dret Orgànic Municipal. D. Isidre Lloret.

Dilluns, dimecres i divendres, de 9 a 10 del matí.

Aritmètica, Comptabilitat i Nocions d'Estadística . . . . . D. Josep M.ª Tailada.

Dilluns i divendres, de 8 a 9 del vespre.

Teoria de l'Hisenda pública. . . . . D. Miquel Vidal Guardiola.

Dimars i dissabtes, de 9 a 10 del matí.